

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI - KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 " "
Negyedévre 1 " "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapest és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitvány minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Városi közlemények.

A megye alispánjától következő közérdekű intézkedés érkezett a város tanácsához:

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszternek f. é. májushó 13-án 21665. szám alatt kelt rendelete szerint újabban számos panasz emeltetett a Genfben székelő cs. és kir. osztrák magyar ügynökségnél, genfi elhelyező intézetek ellen, melyek törvényellenes működése, abban áll, hogy Magyarország nyert pénzelőlegeket, melyek oda szerződött dajkák (bonne-ok) utazási költségeinek fedezésére lettek volna fordítandók, különféle ürügy alatt saját céljaira visszatartják, és a szerződött dajkákat rendeltetési helyeikre el nem küldik. Miről címzettet a közönség figyelmeztetése végett értesitem.

A kassai kereskedelmi és iparkamara városunk tanácsának megküldte a legújabb regaleügyi rendeleteket, melyeknek tartalma közérdekű lévén, az azokban foglalt elveket rövid, de a lényegét magukban foglaló kivonatokban közöljük, annál is inkább, mivel ezen rendeletek oly kérdéseket világosítanak fel, melyek a gyakorlatban gyakran előfordulnak, de eddig kétségesek voltak.

A kir. belügyminiszterium 1879. évi május 6-án 21260. sz. a. kelt rendeletek:

Az anyag-, fűszer- és vegyeskereskedőnek nem szabad oly vevő részére szeszt kiszolgáltatni, ki azt azon világos kijelentéssel kívánja pecsételt palackban vásárolni, hogy azt otthon vízzel vegyítve italul használja.

A királyi belügyminiszterium 1878. évi május 1. — 20493. sz. a. kelt rendelete:

Magánembernek nem szabad a szeszkereskedőtől nagyban vásárolt 50 liter szeszt egy vagy két más félliter oly módon megosztani, hogy az osztozkodók az első vevőnek a nekik jutott szeszrészért járó vételárnyadót megtérítsék.

A kir. belügym. 1879. május 1. — 20397 sz. a. kelt rendelete:

1. Oly vendéglős, ki ebbeli jogát nem a regaletulajdonostól vagy annak bérletétől nyerte, sem bort sem bármilyen szeszes italt nem mérhet.

2. Csakis regalebirtokos vagy bérletje van arra jogosítva, hogy a regale-díjak nagyságát megszabja.

3. Ha törvényhatósági joggal fölrüházott város a regalejogosult, akkor a felsőbb hatóságnak van a regale-díj kiszabására nézve befolyása.

A kir. belügym. 1879. május 5. — 21215 sz. a. k. rendelete:

1. A közigazgatási hatóságok nem jogosítják a kereskedő leltári könyvét vagy leltári okmányait megvizsgálni vagy azokba betekinteni.

2. A közigazgatási hatóságok összehajthatják a kereskedő árukérszletét oly célból, hogy megállapítsák, vajjon szeszkereskedés mellék vagy főüzletként üzemel-e? Formaszere és a becslést magában foglaló leltározásra nincsenek az említett hatóságok jogosítva.

3. A regaleügyi kihágások indokából szükséges vizsgálat terjedelmére nézve az eljáró hatóság határoz bölcs belátása szerint.

A kir. belügym. 1879. május 7. — 21217 sz. a. k. rendelete:

A regaletulajdonos, illetőleg bérletje jogosítva van a város vagy község területén levő összes vegyes-, anyag- és fűszerkereskedőnek vagy egyes kereskedőknek a többiek kizárásával megengedni, hogy szeszt és szeszes italokat nyitott mértékben árulhassanak.

A kir. belügym. 1879. május 5. — 20449 sz. a. k. rendelete:

A borovicska nem tartozik azon finomított szeszes italok közé, melyeket a város, fűszer- és vegyeskereskedő pecsételt palackokban regalementesen árulhat.

A „Fekete Sas“-hoz címzett városi vendégfogadó ódon épületének szétbontása alkalmával talált régi ezüst kanalak ismertetése.

A folyó év május hó 26-ik napjának délutáni óráiban a „Fekete Sas“ épület szétbontásával foglalkozó munkások egyrésze az első emeletbe vezető lépcsőzettel balra eső helyiségben — mely hajdan a fogadó konyhája volt — a padlózat alatt levő porond és föld elhordásával foglalkozván, ezek egyike az alsó helyiség boltzata közelében rendetlenül elszórt kanalakra akadt, melyek a boltzaton keresztül tört nyíláson csörömpölve hullottak alá a földszinti helyiségbe. Ezen esetről legott értesült az építkezést vezető felügyelő, a ki ezt azonnal bejelenté a városi hatóságnak. A hatóság megbízottai a helyszínen megjelenvén az összes munkásokon ejtett gondos motozás után a talált kanalakat — számszerint tiz darabot — összeszedve, azokat egyelőre városunk polgármesteri kezbe adták. Ezen nevezetes leletnek híre csakhamar szét futott s sokan siettek annak megtekintésére, ezek egyike volt e sorok írója is. Ezen alkalommal alul írott az igen tisztelt polgármester ur részéről azon nem remélt kitüntetésben részesült, hogy a talált nevezetes kanalak tüzetes megismertetésével lelt megbízva s így azok néhány órára gondjainra bízattak.

Ezen kanalak mindjárt első tekintetre leláncolták egész figyelmemet s a legnagyobb mértékben költék föl érdeklődésemet, a mennyiben ódon külsejük s igen változatos alakjaik rég letűnt századok emlékeit állíták elő. Megvallom, hogy nem csekély aggodalom szállott meg akkor, amint azokat egyenként beható vizsgálat alá vettem, mert ezen kanalak teljesen kimerítő ismertetése s méltatása avatottabb tollat érdemel. Azért elhatároztam az, hogy ezeknek — Divald Károly ur műintézetében természetesen nagyságban kitűnően vett fényképeit átküldöm hazánk nagy hírű tudós régészének Dr. Henslmann Imre urnak azon kérelemmel, hogy ezen nevezetes lelet felett ejtendő műbírálatát velünk közölve, egyuttal az Archéologiai közlönyben leendő megismertetést közvetíteni sziveskedjék.

A mennyiben azonban ezen ódon kanalak előzetes megismertetésére vállalkoztam, gondos s beható vizsgálatomnak eredményét s a kanalak történeti multjára vonatkozó szerény véleményemet a következő adatok egybeállításával juttatom a t. közönség tudomására:

A kanalak között úgy nagysága, sajátosság alakja, mint dus dizájményei miatt kiváltképen egy darab vonja magára a szemlélő figyelmét, s azért a sorrendet ezen darab ismertetésével kezdem. Ezen kanál egész hossza 20 ctm., ebben maga a kanálfej 6 cm. és 9 millim. hosszú s 5 cm. széles körte alakú s csak igen kevéssé homorú, melynek nyele 5 1/2 mm. átmérőjű hatszögletes tömör rudacska. A kanálfej külső lapjának felső felerésze csinos ornamentekkel metszett, s ez valamint a nyél két vége aranyozott, alsó felének közepén pedig tiszta metszetben látható Eperjes azon régi cimere, melyet a város csupán tiz éven át használt, t. i. az 1548-ik év június 1-jétől az 1558-ik év szeptember elejéig. Ebből kétségtelen azon körülmény, hogy ezen kanál a XVI. század közepén készült. A nyél alsó vége remek vert ezüst mű, melynek külső oldalán egy koszorú, belső oldala pedig egy kápolnaszerű fülkét ábrázol melyben egy páncélba öltözött sisakos vitéz alakja kinyújtott baljával dárdát tartva látható. A nyél felső vége igen diszes művi tömör kettős gömb. Sulya 62 gr. 13 próbás ezüst. A fémjelzés avagy a mester nevének kezdő betűi teljesen hiányoznak rajta.

A második darab alakja sokban hasonlít az előbbihez, azon különbséggel, hogy ennek nyele lapos, melynek felső fele 1 cm. széles s 4 mm. vastag s így mindég keskenyebb, míg a nyél vége felé csak 5 mm. széles s 2 1/2 mm. vastag s szintén tömör hatszögű kettős gömbben végződik. Ezen kanál egész hossza 19 cm. és 2 mm. A kanál feje 6 cm. és 6 mm. hosszú s 5 cm. 3 mm.

széles. Sulya 54 gr. 13 pr. ezüst. Nyelének egyik fele diszes metszettel ékített s I. H. betűkkel jelzett. Fémjelzés nincs rajta.

A harmadik darab alakja teljesen hasonló az előbbihez, csakhogy rövidebb, egyszerűbb s tetemesen könnyebb. Ennek hossza 18 cm., ebben a kanálfej 6 cm. hosszú, 5 cm. s 1 mm. széles. A kanál nyele 1 cm. széles, lapos s csak 1 mm. vastag, melynek vége szintén tömör kettős gömb. Sulya 33 gr. 13 prób. ezüst. Ezen kanál fejének küllapján vannak a fémjelzés jegyei, melynek egyikeben Eperjes város előbb említett cimere, a másikban pedig S. K. betűk láthatók. A nyél felső végén A. B. betűk s az 1665-ik év olvashatók. Az előbb említett fémjelzés nyomán sikerült kikutatnom egykori mesterének nevét, a ki a helybeli ötvös mesterek 1664-ik évben kiállított eredeti kiváltság-levelében megnevezett Krikavinus Simon eperjesi mester volt.

A negyedik darab feje teljesen szabályos tojásdad alak, nyele aránylag rövid 4 mm. átmérőjű tömör diszes rudacska, mely egy igen csinos művi meduza főben végződik. A kanál egész hossza 16 cm. és 3 mm., ebből magára a fejre jut 6 cm. és 3 mm., ennek szélessége 4 cm. és 7 mm. Sulya 48 gr. anyaga 11 próbás rozsz ezüst. A kanál fejének küllapján SE-GB betűk láthatók egyszerű vésetben.

A ötödik és hatodik darab egészen egyenlő. Ezen kanalak hossza 16 cm. s 4 mm. A kanálfej mindkettőnél tojásdad alak mely 6 cm. és 3 mm. hosszú s 4 cm. s 5 mm. széles, minden jegy avagy véset nélkül. Nyelők 4 mm. átmérőjű gömbölyű s egyszerűen diszített rudacska, melynek végei patkolt löcsülköt ábrázolnak. Ezen kanalak egyike 42 s másika 40 gr. sulyu. Anyaguk 8 próbás rozsz ezüst.

A hetedik darab 17 cm. és 5 mm. hosszú. A kanálfej szabályos 6 cm. hosszú s 4 cm. 8 mm. széles tojásdad alak, melynek küllapján a fémjelzés egy nyolc szögű kis kereszt s felette W, továbbá a mester nevének kezdő betűit B. B. igazolva látható. A kanál nyelén, mely 6 mm. széles és 4 mm. vastag, egyszerű diszitmény fut végig, mely egy legyező alakban végződik. A kanál sulya 47 gr. 13 pr. ezüst.

A nyolcadik darab hossza 17 cm. és 7 mm. hosszú a körtealaku kanálfej 6 cm. és 7 mm. hosszú s 5 cm. széles; nyele aránylag rövid 4 mm. széles s 3 mm. vastag egyszerűen diszített tömör rudacska, mely egy csinos művi macedonai sisakkal födött női főt ábrázoló alakban végződik. A kanál sulya 48 gr. 13 pr. ezüst fémjelzés nélkül.

A kilencedik darab hossza 15 cm. és 7 mm. Fejének alakja olyan, mint az első szám alatt közlötté, melynek hossza 5 cm. és 4 mm., szélessége 4 cm. és 5 mm. küllapján a fémjelzés kettős kereszt bányajegy, nyele 4 mm. széles és 5 mm. vastag tömör diszes rudacska, mely egy macedoni főben végződik, mint az előbbi. Sulya 44 gr., anyaga 11 pr. ezüst.

Vége a tizedik darab hossza 16 cm. és 5 mm. A kanálfej alakja tojásdad, mely 5 cm. s 8 mm. hosszú s 4 cm. 8 mm. széles, küllapján I. G. B. V. betűk. A kanálnyel 4 mm. széles s 5 mm. vastag csinos művi tömör rudacska, mely szintugy az előbbihez hasonló macedonai sisakos főben végződik. Sulya 41 gr. 13 pr. ezüst.

E szerint az összes 10 darab kanál sulya 459 grm.

Ezen imént leirt kanalak közül az első — igen valószínű — hogy Eperjes város egykori asztal ezüstműiből való, s kétségkívül az 1548 és 1558-ik évek közötti időben készült. A harmadik szám alatt ismertetett az 1665-ik évből való s az előbb nevezett eperjesi ötvös mester műve. A többi nyolc darab korát s készítésének helyét egyelőre még meg nem határozhattam; de hogy azok mindenike legalább is a XVII-ik századból való, az kétségtelen.

Hogy mely időben s miként juthattak ezen kanalak a városi vendégfogadó egykori konyha helyiségének padlója alá, erre vonatkozólag szerény véleményem a következő: A „Fekete Sas“-hoz címzett épület századok óta városi vendéglőül szolgált, melyben olykor nagy lakomák rendeztek a

város mint háziur részéről, az itt gyakrabban összegyűlt magas vendégek tiszteletére. Így a többek között ugyan azon 1665-ik év ősszén, mely évszám az egyik kanalon olvasható, az 1664-ik évben a törökkel kötött s hazánkra oly sérelmes vasvári béke miatt elégtelen főurak és nemesek itt Eperjesen nagy összejövetelt tartottak, melyben a többek között jelen volt a később oly szerencsétlen véget ért gróf Zrínyi Péter és gr. Nádasdy Ferenc is. Majd az 1667-ik évben a helybeli ev. prot. kerületi collegium megnyitása alkalmával bizonyára fényes ünnepélyek színhelye volt e város. Az 1669-ik év ápril végén pedig itt városunkban hazánk 13 éjszakkéleti megyei s 8 szab. kir. város küldöttei s az ország nevezetesebb főurai hosszas tanácskozmányokat tartottak. Igen valószínű tehát, hogy ily alkalmakkor gyakran lehetett a nevezett vendégfogadó fényes lakomák színhelye. Ezen lakomák alkalmára a szükséghez mérten egyes polgár házakból is lehetett ezüst asztalkészlet kikölcsönözve s így igen hihető, hogy az asztal körül kiszolgáló szolgálk valamelyike a különféle ezüst neműből egyes darabokat elcsent s azokat a konyha padlózata alá a porondba jó mélyen eldugta. Ezeknek tovább szállítására azonban az illetőnek alkalma nem volt, vagy pedig bátorsága hiányzott — a mennyiben azon időben kivált a szab. kir. városokban a tolvajokat a legtöbb esetben halállal büntették — s így azon kanalak ott maradtak napjainkig.

Hogy a jelzett kanalak ily módon az 1665 és 1671-ik évek közötti időben jutottak azon helyre, a honnan azok most két század után ismét napfényre kerültek, az igen valószínű, mert az 1671-ik évtől a legkésőbbi szenvedések évei következtek városunkra, melyek majdnem szakadatlanul tartottak tovább egy fél századon át s így alig hihető, hogy a városi hatóságnak avagy egyes testületeknek kedvök avagy alkalmuk lett volna vendégségek rendezésére.

Eperjesen június havának 3-ikán az 1879-ik évben.

Lasztóky László,
kir. főgymn. tanár.

Ezüst lakodalom.

A köztisztelőben és szeretetben álló Kubinyi Albert-pár f. hó elsején ülte meg egybekelésé 25-ik évfordulóját. Egész csendben, a rokonság szorosabb körében akarták megülni az ezüst nászünnepet; de a ki erejét évek során át oly fáradhatatlanul a közügyeknek szenteli, ki évek óta összes társadalmi mozgalmainknak oly önzéstelen, buzgó bajnoka, mint Kubinyi Albert ur, annak örömnapja ünnep nem csupán a család tagjaira, a baráti körre, hanem a polgártársakra nézve is, kik megragadták az alkalmat, hogy kellemes meglepetésben részesítsék s a szeretet, rokonszenv s őszinte ragaszkodás annál szebb, annál megtisztelőbb jeleivel halmozzák el az ezüst párt, mivel mindezen nyilvánulatok minden melléktekinet nélkül, önkényt és tiszta szívből eredtek.

Örömtünkre szolgál, hogy tanui lehetünk e meghatóan szép családi ünnepélynek, mely egyszerűsége a polgári koszoru átnyújtásának képét tárta elénk — s mint a közvélemény tolmácsolói e helyen is visszhangoztatjuk azt az „Éljen“-t, mely június-hó elsején a tündériesen kivilágított kertben fölharsogott.

Azon kellemes helyzetben vagyunk hogy alább egy, e lap szerkesztőjéhez intézett, felette érdekes levelet közölhessük mely az ünnepély kedélydus leírását tartalmazza.

Eperjes, 1879. jun. 3-án.

Kedves, tisztelt barátom!

Kívánságodhoz képest közlöm veled „per appices“ azon megható, reánk nézve örökké emlékeztető családi ünnepélynek ama mozzanatait a melyeknek önmagad személynében egyik főtenyezője, vagy tanuja nem voltál.

Szándékunk volt kedves nőmmel a legszükebb családi s baráti kör tagjait — miután a nagyobb mérvbeni megünneplésnek mindenféle körülmények vetettek gátat — június 1-én 5 óra azaz akkora, a mily időben copulatióknak ment végbe, Czemétére meghívni, — s ők a meghívást el is fogadták, — s minket a legutolsó percig abban a hiedelemben tartottak, hogy csakugyan Czemétére leszünk menendők.

Igy telt el az idő a megelőző napon s ők ügyesen elhárítani bírták a felfedezést az által, hogy bennünket mindenféle ürügy alatt, benn tartottak a városban nehogy előkészületeikről a melyekkel már huzamos ideig foglalkoztak kerti lakunkban, tudomást szerezhessünk.

Az utolsó napon, pünkösd első ünnepén kegyeletes érzelmeikkel eltelve a templomba mentünk. Önnét visszaérkezve mint egy varázsütésre házunk elült a város minden rendű és rangu lakóival, kik csoportokká alakulva, azon testületek választmányáiké, a melyeknek csekély szerény napzámosai mi is vagyunk, oly megtiszteltetést készítettek önkénytelen (spontane) számunkra, a

melyekért, s azon modorért a melyben tevék, a míg élünk hálaival és elismeréssel tartozandunk.

Ott jelent meg mint a vészhelyen, a házi tűzhely oltáránál is mint első, az eperjesi önk. tűzoltó-egylet választmányja, melynek szónoka a köztisztelő egyik kitünő tárgya Nuber Sándor, igazgató tanár, remek beszédével saját és mindnyájunk szemeibe öröm-könyveket csalt. A mit mondott, azt, úgy mint választomat, hallottad.

Utánatok következett a helyb. ág. hitv. magy. német egyház nagyszámú küldöttsége Szehtló főesperes vezénylete alatt, melynek nevezett szónoka ragyogó szavakban adta elő egyházunk ragaszkodásának kifejezését a felügyelő irányában, ki e téren is már (ha jól tudom) 2 vagy 3 év mulva jubilálólandó.

Elfogulva a meglepetés és túlaradozó érzelmeimtől, eme emelő és magasztaló kifejezéseit két általam annyira tisztelt testületnek egyrészt szerénységéből visszaidézni nem bírnám, másrészt önszavainknak csak is a már jelzett értéket kívánom tulajdonítani.

A Sárosmegyei jótékony nőegylet választmányja meghatóan üdvözölte az ezüst menyasszonyt mint elnöknőjét.

A helybeli „Bankegylet“ vezérigazgatója Radvány Kálmán az intézet személyzete részéről üdvözölni szives volt.

Schmidt Gyula kedves barátunk és rokonunk, családja jelen volt tagjai élén egy remek alkalmi költeményt, mellyel öreg apjának 25 évvel ez előtt nászünnepejünk alkalmával elszavalt hasonnemű költeményét folytatni óhajtá, a már akkor jelenlevő összes rokoni családi s baráti kör előtt mély megindulás közepette adott elő, — elolvastván egyszerűsége Berta nővéreinek felette kedélyes alkalmi költeményét melyet utóbbi Kéler József és Gyula reményteljes fiai által Kassáról küldött át. — Hellner Constanx egy igen élces felirattal ellátott cukorsüveget küldött az új háztartásba.

S ezek után rokon és barát gazdag és szegény, ur és paraszt egymásnak adták az ajtó kilincsét, s minket megemlékezésük s gyöngéd figyelemikkel boldogítani versenyeztek.

A fogadtatás délutáni 2 óráig tartott. De csak most következik a java.

Mi, megvallom, a rögtön megélték első, nagy-szerű és felette kellemes benyomásai mellett is szerencsétleneknek éreztük magunkat, hogy az általunk Czemétére tervezett kiránduláshoz mind azon kedves tényezőket nem vonhattuk be, a kik oly nagy figyelemben részesítettek, de csakhamar miután megebédeltünk meglehetően győződünk, hogy itt inkább a passiv, mint az activ szerepre voltunk elítélve azok által, azon kedves rokoni kör által a kik minket szeretnek s a kiket mi viszont szeretünk.

A helyett, hogy Czemétére vittek volna, saját kerti lakunkba hajtottak, a mely száz meg száz lampion, zászló stb. által feldiszitve, diadal-ivék között a fogadtatás színhelyére a mi kedves Verandánkra vezetett, mely ama fölirattal „Éljen Albert és Zsófia,“ koszoruk s virágjaival elárulta azonnal a történetek.

Itt együtt voltak már mindazok apraja és véne, a kik vetekedtek, hogy legyenek képesek nekünk örömet okozni s elragadó volt látni férfit és nőt, aggot és gyermeket, az előkelő valamint a kerti lakók és népek osztályából, mint siettek kifejezést adni hamisítatlan érzelmeiknek, a mely egy dörgő éjbenben talála végpontját.

Ekkor előlépett kedves testvérem Aurél és egy mindent körülövedző, mindent magában foglaló érzelmeiktől áradó családi felköszöntéssel üdvözölt bennünket, mely után a fiatalság nevében Hellner Samu jól előadott magyar felköszöntése és a kis Kubinyi Emma német alkalmi versei köz-elismerés között adattak elő, végre, mint házunk anygala a kised Csatáry Virgike egy diszes ezüst koszorut tett a menyasszony fejére.

Mindezek után alig volt annyi idő, hogy a rövid uzsonna után a lampionok mindegyike meggyújtathatott volna, a midőn egy uj s legnagyobb-szerű meglepetés záradékát képezte azon számos nem várt s meg nem érdemelt s meg nem rendelt meglepetéseknek.

Ugyanis az önkéntes tűzoltó-egylet működő személyzete zenekar kíséretében derék parancsnokjaik Krajzell Kálmán és Joób Imre s összes tisztjeik vezénylete alatt, és itt „venio ad fortissimum virum“ Kyss Géza egy oly szónoklati becsü egyszerűsége nemes indulatú kedélyes beszédét tartott, a melyhez hasonló értékesebbet keveset keveset hallottam, s azt kívánom, hogy ha meg van, az alkalmi szónoklatok s költeményekkel együtt általam tervbe vett kinyomatás alá kerüljön.

A mi ezentúl történt, kedves barátom, azt Te tán jobban tudod, mint én, mert nem tagadom, hogy (nem egyéb mint) öröm-mámorban töltöttem az ünnepélyt intéző kedves rokonaink s háziasszonyaink Krajzell Aline, Kubinyi Emma, Csatáry Virginie és Krajzell Luiz által rendezett pompás ételekkel és italokkal, s számos felköszöntésekkel fűszerezett lakomát.

Végre nem hagyhatom említés nélkül, hogy ez alkalommal többféle gyöngéd adomány által leptük meg egymást, s lepettünk meg mások által u. m. Nőm egy arany karperecet kapott, melynek tetején a 25 diszlik, belől pedig az én arcképem;

én egy szivarszipkát, melyen az évszámok 1854 1-ső jun. 1879 van véve s mely egy pompás gyémántos medalionnal együtt Bécsből Alemann ezredes által küldetett. Krajzell Aurélné egy remek himzésű pamlag vánkossal, melynek közepén arany himzésű monogramunk van, lepelt meg. Schmidt Gyula egy 1861-ik évből származó fényképpel, kövekkel kirakott ékes keretben lepelt meg nőmet, valamint én magam szeretett nőmet és jó anyósom nagyobb mérvű igen sikerült fényképeivel örvendtettem meg.

Utólagosan érkezett Pestről egy felséges összeállítású rózsakoszoru kedélyes alkalmi költemény és levél kíséretében, a koszoru pompás szalagján ezüst betűkben szemléltető: Kubinyi Sőfi és Berczinék, Csatáry Anna és Ágost. — A távsürgönyök és levelekben érkezett és még mindig érkező üdvözlések száma rendkívüli. — Szolgáljon jelen, bár rögtönözött voltánál fogva sok fogyatkozással telt közleményem egyelőre mindmegannyi kedveseinknek köszönő válaszul, a mennyiben ennek tartalmából becses lapodba némelyeket kibővítsz időszerűnek találnád.

Isten veled, kedves Gézá! Fogadd szives feláldozó közreműködésedért az én és nőm hálás köszönetét, a melynek kifejezésével vagyok őszinte tisztelő barátod

Kubinyi Albert.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Kolbay János ur a következő szépirodalmi folyóiratokat küldte meg a Széchenyi-kör könyvtárának:

1. A „Gartenlaube“ 1867. és 1875-ki évfolyamait.
2. Az „Illustrirte Welt“ 1870-ki évfolyamát.
3. A „Das Buch für Alle“ 1875, 1876 és 1877-ki évfolyamait.
4. Végül a „Zu Hause“ című szépirodalmi vállalat 1870-ik évi kiadványát.

Ezen érdekes olvasmányul szolgáló művekért a szives ajándékozónak meleg köszönetét fejezi ki a kör nevében.

a Könyvtárnok.

Különfélék.

A helybeli kir. kath. főgymnasium a f. hó 8-án, vasárnap, mint Ó csász. és apost. kir. Fel-segeik megkoronázásának évfordulóján, délelőtt 8³/₄ órakor a ferenci atyák zárdájában levő téli tornateremben iskolai ünnepélyt tart, melyet 7³/₄ órakor kezdődő hálaadó istentisztelet előz meg. Ezen iskolai ünnepélyre a t. c. szülők és a nevelés-oktatás barátait tisztelettel meghívja az igazgatóság.

Hymen. Görgey Béla ur toporci földbirtokos és varannói kir. aljárásbíró f. hó 2-án Kükemezőre vezette oltárhoz bájos menyasszonyát, Bánó Margit kisasszonyt. A nászünnepen leginkább a közeli rokonság vett részt.

Tavaszi tánevigalom. Holnap, vasárnap a fiatalság majalisa tartatik meg a Szt.-Lászlóhegyen. Kedvezőtlen időjárás esetében a mulatság f. hó 15-én fog megtartatni.

Színházunkban a közönség részvétlensége s még inkább a jelenleg fennforgó kedvezőtlen körülmények miatt véget ért az idény. A consortium az ujabban színre hozott darabokban is, u. m. „A kis doktor“, „Dráma a tenger fenekén“, „Budapest“ és „V. László“ ismételtén bebizonyítá, hogy egyike a vidék legjobb színtársulatainak, a minők városunkban az utóbbi évek alatt csak ritkán fordultak meg.

Sajnáljuk, hogy épen ezen társulatnak kellett e kedvezőtlen viszonyokkal — melyeket kötelességünkhöz képest már eleve jeleztünk — megküzdnie, de másrészt meg vagyunk győződve, hogy alkalmasabb időszakban s más körülmények között a társulat mindenesetre oly pártolásban részesült volna, minőt méltán megérdemel. A csekély számú bérlő-közönség azonban, mely az előadásokat ezuttal is — mint mindenkor — szorgalmasan látogatta, bizonyára szivesen fog visszaemlékezni a Lászy-pár, H. Szabó Ilka, Mészáros Ilka, Szabó Krisztina, Takács, Bács, Szombati, Mészáros-pár alakításaira, Liptai Laura, Makó s Csige énekére valamint hogy a többi tag törekvését is elismerésben részesíté.

Innen a társulat Kis-Szebenbe rándult, hol négy operette-előadást rendezend. Nem kételkedünk, hogy az ottani közönség, mely hazafisága s műpártolásának már sok ízben fényes jeleit adá, hasznára fordítandja a kedvező alkalmat, hogy egy oly társulat előadásaiban gyönyörködjék, a milyen még ott meg nem fordult.

Necrolog. Mult hó 31-én meghalt Kohányi Lajos élete 26-ik évében hosszas szenvedés után. Özvegyén kívül két kis gyermek is gyászolja a boldogult kora elhunytát. Béke hamvaira!

Önmérgezés. Margonyán e napokban az ottani földesur egyik inasa megmérgezte magát. Az öngyilkos fiatal ember volt s hallomás szerint már régebben táplálta az öngyilkosság eszméjét, melyről különös előszeretettel szólt.

Szerkesztői üzenetek.

K.— Össikó. Magánlevelet írunk.

Eperies, den 5. Juni.

Der Sároser landwirtschaftliche Verein, welcher sich nach einer so langen Ruhepause zu neuer Thätigkeit ermannt und unlängst neuorganisiert hat, gedenkt nicht bloß ein nominelles Leben zu führen, wie dies Jahre hindurch der Fall war, während der Zipser landwirtschaftliche Verein inzwischen anerkannterwerthe Resultate erzielte, sondern es macht sich der ernste Wille geltend, daß der Verein seiner wichtigen Aufgabe — insofern dies unter den obwaltenden Verhältnissen möglich ist — nach Kräften entspreche.

Als einen erfreulichen Umstand erwähnen wir, daß mehrere Mitglieder des Vereines, die an der Spitze desselben stehen, die soeben eröffnete Stuhlweissenburger Ausstellung besuchen werden, um namentlich die in das landwirtschaftliche Fach einschlagenden Abtheilungen und Ausstellungsobjekte zum Gegenstand eines eingehenden Studiums zu machen.

Wir zweifeln nicht daran, daß die Herren mit Erfahrungen bereichert zurückkehren und bestrebt sein werden, dieselben zum Vortheile unseres Vereines und dadurch zugleich auch unserer wirtschaftlichen Interessen verwerthen werden.

Bei dieser Gelegenheit wollen wir Anlaß nehmen eines Umstandes zu gedenken.

Die meisten unserer g. Leser werden sich noch jener landwirtschaftlichen Ausstellung erinnern, welche vom damaligen Vereine vor einigen Jahren in den hiezu angewiesenen Räumlichkeiten des Komitatshauses abgehalten wurde. Dieselbe war zwar nicht von großen Dimensionen, entsprach jedoch unseren Verhältnissen vollkommen und kann deren günstige Rückwirkung nicht in Abrede gestellt werden.

Es bot sich hier Gelegenheit die Produkte unserer Gegend vergleichend in Augenschein nehmen und sonach einigermaßen die Produktionsfähigkeit, wie auch den Einfluß der Cultur, des Fleißes und Strebens auf dieselben beurtheilen zu können.

Es steht außer Zweifel, daß eine derartige Ausstellung nach vielen Richtungen nachtheilige Vortheile bietet, welche nicht nur Das umfassen, was wir in den obigen Zeilen angedeutet haben. So ist es als ein unschätzbare Vortheil anzusehen, daß solche Ausstellungen günstige Berührungspunkte der Producenten unter einander und mit den Abnehmern bilden.

Ein Producent kann den Fortschritt des Anderen beobachten und wird hierdurch auch zum Fortschritte angeeifert. Das Publikum und die Abnehmer sind in der Lage die Produkte der Gegend durch eigenen Augenschein kennen zu lernen.

Dies sind Vortheile, welche die durch das Arrangement bedingten Kosten und Mühen nicht nur aufwiegen, sondern dieselben auch reichlich lohnen.

Wir hegen daher die Ansicht, daß unser landwirtschaftliche Verein im Laufe des nächsten Jahres ebenfalls eine Ausstellung — wenn auch nur innerhalb der Grenzen der erwähnten ersten — veranstalten könnte.

Wir kennen die Thätigkeit und den Eifer der gegenwärtig an der Spitze des Vereines stehenden und glauben daher, daß sich die dem allfälligen Unternehmen in den Weg stehenden Schwierigkeiten mit verhältnismäßig geringem Müheaufwande bewältigen lassen.

Dns neue Forstgesetz.

Jedermann weiß, welche ein Territorium die Wälder in unserem Vaterlande einnehmen und welche einen bedeutenden Kapitalwerth das auf diesem Gebiete befindliche Holzquantum in volkswirtschaftlicher Beziehung repräsentirt. Die Bestimmungen der früheren Gesetze entsprechen den Verhältnissen und Bedürfnissen des heutigen Tages nicht, wenn auch einige ihrer Hauptprinzipien in Vielem auf dem Niveau der Anschauungen der Jetztzeit stehen. Dieser Mangel in unserer Gesetzgebung mußte die Thätigkeit der Gesetzgebung provozieren und motivirt die Einreichung eines Gesetzentwurfes in einer solchen Frage, die nicht nur in volkswirtschaftlicher Beziehung, sondern nach heute allgemein gültigen Prinzipien auch in allgemein wirtschaftlicher und gesundheitslicher Beziehung von besonders großer Wichtigkeit ist.

In dem Gesetzentwurf haben die folgenden Hauptansichtungen und Einrichtungen Ausdruck gefunden: Solche Territorien, wo im Falle der Abholzung meistens die Ertragsfähigkeit des Bodens selbst vernichtet würde, oder für die Bildung von Lawinen, Steingeröllsen und Wasserfällen oder für die Ausdehnung des Uriebandes der Weg eröffnet würde, werden als Bannwälder betrachtet und sind als solche der strengsten Kontrolle seitens des Staates unterzogen; — auf solchen Territorien wird nicht nur die Rodung, sondern auch die Abholzung verboten; — weiterhin wird die neue Aufforstung solcher Territorien ausgesprochen, welche, wenn die einzelnen Privateigentümer dazu nicht im Stande, im Wege der Gesellschaft zu geschehen hat, welche Gesellschaften in ihren gemeinnützigen Bestrebungen vom Staate unterstützt, eventuell auch mit Geldaushilfe theilhaft werden können.

Der Zweck dieses Gesetzentwurfes ist, so weit es möglich, der Waldverwüstung, die heute geradezu bedrückende Dimensionen angenommen, ein Ende zu machen, und eine rationelle, ein sicheres, ständiges Einkommen bietende Forstwirtschaft zu begründen; in dieser Richtung sind die Bestimmungen dieses Entwurfes streng genug und die Kontrolle hinreichend ausgesprochen, und wenn — abweichend von den in anderen Staaten nun überall angenommenen forst-

gesetzlichen Prinzipien, dieser Gesetzentwurf nur für die Wälder des Staates, der Jurisdiktionen, Gemeinden, Kirchen, Stiftungen, Fideikommiss Kompositenrate, mit einem Worte, nur für solche Wälder die Art und Weise der Ausnutzung bestimmt, wo die Besitzer zum Verbrache des Kapitals selbst nicht berechtigt sind; und außer den als Bannwälder zu betrachtenden Territorien, die Gebahrungs- und Ausnutzungsweise der eigentlichen Privatwälder nicht im entferntesten einschränkt; — so ist dies darin begründet, daß sowohl die den Gesetzentwurf einreichende Regierung, als auch die Majorität des Ausschusses es nicht für zweckentsprechend hielt, unter unseren gegenwärtigen wirtschaftlichen Verhältnissen die strengen Vorschriften für die Forstgebarung auch auf privaten Waldbesitz auszu dehnen. Nach statistischen Daten sind aber beiläufig 2,500,000 Katastral-Joch Wald in eigentümlich unabhängigen Privatbesitz, auf alle Fälle sowohl in volkswirtschaftlicher, als allgemein wirtschaftlicher Beziehung ein solch bedeutendes Kapital, welches allerdings motiviren würde, daß die Aufmerksamkeit der Gesetzgebung sich darauf erstreckte und der Staat sein Recht der Kontrolle über.

Die erste Instanz in Forstfachen bilden die Verwaltungsausschüsse der Jurisdiktionen, die zweite Instanz das Ministerium.

Damit die im Gesetzentwurf ausgedrückten Intentionen rationell und gerecht durchgeführt werden können, hat sich die Aufgabe gewisser leitender und executiver sachgebildeter Organe notwendig herausgestellt; die Regierung meint dies nach dem Entwurf durch die Anstellung ernannter königl. Forst-Inspektoren zu erreichen.

Die Aburtheilung kleinerer Forstübertretungen, von Diebstählen und Beschädigungen, welche 30 fl. nicht überschreiten, wird durch die Verwaltungsbehörden durchgeführt werden.

Die erste Instanz für solche kleinere Forstübertretungen ist der Stuhlrichter (Sodthauptmann), eventuell bis zu 10 fl. der Gemeinderichter, die zweite Instanz aber das vom betreffenden Verwaltungsausschusse zu entscheidende Kollegialgericht, wozu auch auswärtige Mitglieder eingeladen werden können, unter dem Vorsitze des Bezugspräsidenten.

Mitglied dieses Gerichts zweiter Instanz ex officio ist der f. Anwalt, dessen Verpflichtung ist darüber zu wachen, ob das Gericht seine gesetzliche Kompetenzsphäre nicht überschreitet und in solchen Fällen in der Angelegenheit an die Kurie als den obersten Gerichtsstuhl, zu recurriren.

Der Gesetzentwurf trifft strenge Maßregeln mit Rücksicht auf die bei Waldbränden vorkommenden Ueberlastungen und führt in einzelnen Paragraphen die deren Verhinderung bezweckenden Maßregeln an.

Besonders wichtig sind jene Anordnungen, die in diesem Entwurfe von der Holzschwemme und Klöferei handeln, beispielsweise: daß die Benützung der Wasserstraßen, mit Achtung zwar der jetzt in Kraft stehenden Rechte für die Dauer von 50 Jahren, für Niemanden ein unbedingtes, ausschließliches Recht bildet; daß dort, wo das Wasser als Verkehrsstraße sämtlichen Ansprüchen der Interessirten nicht im Stande ist zu genügen, die Reihenfolge und das Verhältniß des Gebrauchs festzustellen ist; weiter, daß auf schiffbaren Flüssen das Klößen erlaubt, die Holzschwemmerei aber verboten ist, auf nicht schiffbaren Flüssen dagegen beide Arten Holz zu schwemmen nur gegen Bewilligung des Ministers anwendbar sei.

Schließlich bewirkt dieser Gesetzentwurf die Gründung eines Landes-Forstfonds, welcher in erster Reihe zur Beförderung forstwirtschaftlicher Zwecke zu verwenden wäre und welchen man aus jenen Beträgen zu errichten plant, welche wegen Verübung verbotener Handlungen, auf Grund gegenwärtigen Gesetzentwurfes, an Geldstrafen eingezahlt werden. Bezüglich der formellen Eintheilung des Gesetzentwurfes enthält derselbe 6 Haupttitel. Von diesen handelt: Der 1. Abschnitt: Von der Erhaltung der Wälder. Der 2. Abschnitt: Von den Forst-Übertretungen. Der 3. Abschnitt: Von der Aufforstung unfruchtbarer Territorien. Der 4. Abschnitt: Von dem Transport der Walderträge. Der 5. Abschnitt von dem Landes-Forstfond. Der 6. Abschnitt enthält schließlich die Schlußbestimmungen und Uebergangs-Maßregeln.

Tagesneuigkeiten.

Beiträge zur Kriegsgeschichte der Stadt Eperies. Unter diesem Titel wird Herr Professor Laßtólay im heutigen Jahresbuche des kön. Gymnasiums einen Abschnitt aus seinem, die Monographie unserer Stadt zum Gegenstande habenden Werke welches wahrscheinlich im Laufe des nächsten Jahres erscheinen wird, veröffentlichten.

Das Essay erstreckt sich auf die Geschehnisse der ältesten Zeiten bis zum Jahre 1711 und enthält eine Fülle von Daten, welche alle diejenigen, die sich für die Vergangenheit unserer Stadt interessieren, schätzbar sein wird.

Einige Partien dieser Arbeit hat der Verfasser im Laufe der vergangenen Wintermonate im Székényfür zum Gegenstand einiger Vorlesungen gemacht, welche von Seite des gewählten Auditoriums mit ungetheiltem Beifalle aufgenommen wurden.

Wir benützen daher die Gelegenheit, um unsere g. Leser auf das erwähnte Jahresbuch im vorhinein aufmerksam zu machen.

Selbstmord. In der Ortschaft Kükemező hat sich vor einigen Tagen ein Bauer aus unbekanntem Motiven erhängt.

Ziaker. Noch im Jahre 1877 wurde von Seite des Magistrates eine Ziakerkarte ins Leben gerufen. Seiner Zeit erlangten wir nicht dieselbe zu veröffentlichen. Von mehreren Seiten hiezu aufgefordert geben wir zur Orientierung des Publikums im Nachfolgenden die Hauptpunkte des Tarifes.

Ein Ziaker pr. Tag 6 fl. Ein Ziaker für einen halben Tag, (die Czemetheer Strecke mit inbegriffen) 3 fl.

Ein Ziaker zum Bahnhof, den dortigen Magazinen oder von dorther retour, bei Tag mit oder ohne Gepäck 80 kr., bei Nacht 1 fl. — Ein einstündiges Warten 40 kr.

Der Tag der Ausflüge. Bekanntlich herrscht bei uns die Sitte, daß am Pfingstmontage die Bewohner unserer guten Stadt Karawanenweise die zahlreichen Belustigungs- und Badeorte der Umgegend aufsuchen, um nach den Tagen der rauhen Jahreszeit, der Mühen und Arbeit unter Gottes freiem Himmel im Schooße der Natur die frische Waldluft in vollen Zügen einzuathmen und sich des Lebens zu freuen.

Heuer waren die Witterungsverhältnisse dieser Sitte zwar nicht günstig, da der Himmel unwüthlich war und später sogar ein heftiger Regen eintrat; trotzdem hatten sich jedoch in Nihil, Czemethe, Sauerbrunn und am Vileczberge zahlreiche Gäste eingefunden, die sich durch die Launen der Witterung nicht beirren ließen.

Musik erklang an allen Ecken und Enden, eine heitere Stimmung und Animo herrschte überall. In Nihil stiegen Luftballons majestätisch den Wolken entgegen, im Saale zu Czemethe tanzten acht Paare und am Vileczberge labte man sich unter fröhlichem Geplauder an der wahrhaft köstlichen Aussicht, welches das von romantischen Gebirgen und stolzen verfallenen Ritterburgen umrahmte farbenprächtige Panorama der Stadt und ihrer nächsten Umgebung umfaßt.

Der Bau des Gebäudes „zum schwarzen Adler“ wurde im Laufe der vorigen Woche — nachdem die Demolierungsarbeiten zum großen Theile bereits beendet worden sind — in Angriff genommen.

Die Umsicht und Ordnung, welche sich in der Leitung des Baues geltend macht, verdienen die vollste Anerkennung.

Ein unschuldiges Opfer. Dienstag entbrannte am Plage nächst der Kirchen, wo die Lebensmittelhändlerinnen ihren Standort aufzuschlagen pflegen, zwischen zwei Damen der Halle — die sich mit Milchverkauf beschäftigten — ein heftiger Streit. Beide Damen erschöpften sich in den gewichtigsten Ausdrücken, durch welche sie ihre gegenseitigen Gefühle verdolmetzten. Der Wortwechsel hinderte sie jedoch nicht daran, das Arrangement ihrer Waaren zu besorgen. Inzwischen spitzten sich die Schimpfwörter immer mehr zu, so daß das Ultimatum und der Ausbruch der handgreiflichen Feindseligkeiten zusehends näher rückte. In eben diesem Augenblicke war eine alte Frau im Vorbeigehen begriffen und streifte die Eine der streitenden Mächte. Dieselben in dem Wahne, daß ihre Widersacherin Hand an sie legen wolle, erfaßte rasch einen Krug und verjagte der neutralen Frau mit diesem Objekte im Unwunden einen tüchtigen Schlag auf den Kopf. Die Frau wurde ins städtische Krankenhaus geführt, wo ihr der nöthige Beistand sofort geleistet wurde.

Die Verletzung war zwar keine erhebliche, doch ist es immerhin nichts weniger als angenehm auf so unschuldige Weise ins Credo zu kommen.

Zehn silberne Köffel. Die genaue Beschreibung und Würdigung der im Gebäude zum „schwarzen Adler“ aufgefundenen alten silbernen Köffel finden unsere g. Leser im ungarischen Theile dieses Blattes.

Die graue Perrücke Jókai's. Ein bedeutendes Ereigniß, das sich wiederholt, hört auf, ein Gegenstand des Staunens und der Besprechung zu sein. Was gab es für sympathische Heiterkeit, wie eilten die Kollegen von allen Seiten herbei, um zu dem großen Entschlusse zu gratuliren, als Jókai eines Tages im Abgeordnetenhaus erschien, den sonst in Kahlsheit glänzenden Kopf bedeckt von einer meisterhaft gelungenen braunen Perrücke? Heute passirte Ähnliches, vielleicht noch Wichtigeres, und Notiz ward nur genommen, indem der Eine oder Andere im Vorbeigehen fragte: „Hät megöszültél?“ — Jókai, als Kenner der Naturgesetze genau wissend, daß man nicht immer glänzend kastanienbraun bleibe, hatte über Nacht einen grauen Kopf bekommen, der nun in Farben-Harmonie steht zu dem ehrwürdigen Barte. Aber trotz grauen Haares glaubt man Jókai nicht das Alter; wer, wie er, bezaubernde Frische, hinreißenden Schwung in der Produktion erhalten hat, der wird immer zu den Jungen gezählt werden — trotz grauer Perrücke. Und daß Jókai dieselbe jugendlichen Herzens und Geistes noch lange trage, ist der Wunsch aller Freund unserer Literatur.

Ein neunjähriger Lebensretter. In Barátos (im ehemaligen Harombéker Stuhl) war, wie „Memere“ erzählt, ein neunjähriger Széklerknabe mit seinen jüngeren Geschwistern spaziren gegangen; sie kamen zu einem hochangehüllenen Bach und stellten sich auf den schmalen Brückensteig, um dort an dem Treiben der Wellen sich zu ergöben. Dabei fiel eines der Kinder, ein vierjähriger Knabe, durch Nachlässigkeit aus einer Höhe von zwei Metern in den Bach hinab und wurde von den Fluthen fortgerissen. Der neunjährige wackere Széklerjunge bedachte sich keinen Augenblick, sondern sprang dem Brüdlein nach; auch ihn trug das reißende Wasser fort; doch gelang es ihm, sein Brüderchen, das schon dem Ertrinken nahe war, zu erfassen und es glücklich herauszubringen.

Fruchtpreise vom 6. Juni 1879.

Roggen per 100 Kilogr.	fl.	5.—	5.50
Weizen " 100 "	"	7.50	8.25
Gerste " 100 "	"	5.—	5.50
Hafer " 100 "	"	3.75	4.50
Rais " 100 "	"	—	—
Erbisen " 100 "	"	6.—	8.—
Linien " 100 "	"	5.—	9.—
Bisolen " 100 "	"	6.—	6.50
Erdäpfel " 100 "	"	1.75	2.—

Die in **Ofen** am 31. Mai gehobenen Zahlen: **80, 75, 66, 57, 3.**
 Die nächste Ziehung ist am 14. Juni 1879.
 Die in **Prag** am 4. Juni gehobene Zahlen: **74, 85, 56, 55, 43.**
 Die nächste Ziehung ist am 18. Juni 1879.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**
 Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankgyűlet.**

Zu verpachten
 oder
zu verkaufen.

Ein von Eperies 1 1/2 Stunde entferntes, comaffirtes adeliges Gut bestehend aus:
12 Joch Intravilan Grund
270 " Acker-Grund
21 " Wiesen
70 " Wald
35 " Weide und steuerfreie Gründe,

zusammen **410** Joch, sammt Wohn- und Wirtschaftsbau-Gebäuden ist stündlich zu verkaufen, oder sammt fundus instructus und fructus pendens zu verpachten.

Anfragen werden entgegen genommen unter der Chiffer: **A. S. in Eperies, Lintner'sches Haus.** 80 3-3

Epilepsie

(Fallsucht) heilt brieflich **Dr. Killisch, Dresden** (Neustadt). Grösste Erfahrung, da bereits über 11,000 Fälle behandelt. 6-15

Einladung zur Betheiligung

an den Gewinn-Chancen der vom Staate Hamburg garantierten großen Geldlotterie, in welcher

8 Mill. 177,600 R.-Mark

vom 11. Juni 1879 bis 12. November 1879 sicher gewonnen werden müssen.

Der neue in 7 Classen eingetheilte Spielplan enthält unter 88,000 Loosen, **44,000 Gewinne** und zwar ev.

400,000 R.-Mark

Speziell aber			
1 Gew. á R.	250,000	5 Gew. á R.	8000
1 " " á R.	150,000	2 " " á R.	6000
1 " " á R.	100,000	54 " " á R.	5000
1 " " á R.	60,000	6 " " á R.	4000
1 " " á R.	50,000	71 " " á R.	3000
2 " " á R.	40,000	217 " " á R.	2000
2 " " á R.	30,000	2 " " á R.	1500
5 " " á R.	25,000	2 " " á R.	1200
2 " " á R.	20,000	531 " " á R.	1000
12 " " á R.	15,000	673 " " á R.	500
1 " " á R.	12,000	950 " " á R.	300
24 " " á R.	10,000	24,650 " " á R.	138

Die erste Gewinnziehung ist amtlich und unumwiderruflich auf den

11. und 12. Juni 1879

festgesetzt und kostet hierzu das ganze Originalloos nur 6 Mark oder fl. 3 1/2 das halbe " " 3 " " 1 1/2 das viertel " " 1 1/2 " " 90 fr.

und werden diese vom Staate garantierten Originalloose (keine verbotenen Promessen) gegen Einsendung des Betrages oder Post-Einzahlung nach den entferntesten Gegenden von mir franco versandt. Kleine Beträge können auch in Postmarken eingeliefert werden.

Das **Haus Steindecker** hat binnen kurzer Zeit **grosse Gewinne** von **Mark 125,000, 80,000, 30,000, 20,000**, mehrere von **10,000** u. s. w. an seine Interessenten ausbezahlt und dadurch viel zum Glücke zahlreicher Familien beigetragen.

Die Einlagen sind im Verhältnis der großen Chancen sehr unbedeutend und kann ein Glückversuch nur empfohlen werden.

Jeder Theilnehmer erhält bei Bestellung den amtlichen Plan und nach der Ziehung die officiellen Gewinnlisten.

Die Auszahlung oder Versendung der Gewinne erfolgt planmäßig und nach Wunsch der glücklichen Gewinner.

Aufträge beliebe man umgehend vertrauensvoll zu richten an die **bewährte alte Firma**

M. Steindecker, Dammthorstrasse
 Bank- & Wechselgeschäft, Hamburg.

P. S. Das **Haus Steindecker** — überall als solid und reell bekannt — hat besondere Reclamen nicht nötig; es unterbleiben solche daher, worauf verehrl. Publikum aufmerksam gemacht wird.

Anzeige.

Unterfertigte empfiehlt sich ehrerbietigst dem geehrten P. D. Publikum als **geprüfte, diplomirte Hebamme**, und giebt zur gefälligen Kenntniß, daß sich ihre Wohnung im **Tausig'schen Hause Nr. 185** befindet.

Achtungsvoll
Johanna Fischer,
 diplomirte Hebamme.

89

Haupt-Depôt
 der echten Wischin'schen

Zimmerboden - Glanzpasta

zum Selbsteinlassen aller Fußböden.
In Eperies bei L. HOLENIA.

Das in der obern Vorstadt, **Bartfelder-Strasse**, sub Nr. 282 gelegene Haus sammt Garten, ist aus freier Hand zu verkaufen. Nähere Auskunft ertheilt aus Gefälligkeit.

Ludwig Haitzsch.

82 3-*

Ima Ceylon feinsten Perl-Coffee per Kilo fl. 2.—		
Ima feinsten grossbohniiger Cuba " " " 1.90	in Postballe à 4 1/2 Kilo Netto in Blechbüchsen à 4 1/2 Kilo Subalt mit Netto 4 1/2 Kilo Netto	
Ima Arab. echter Moecca-Caffe " " " 1.70		
Ima feinsten Java " " " 1.55		
Ima Supperfeiner Rio " " " 1.35		
Supperfeines Aixer-Oel per Kilo fl. 1.50		
Extrafeines Tafel " " " 1.35		
Feines " " " 1.25		
" Speise " " " 1.15		
empfeilt inclusive Zoll- und Verpackungsspesen franco jeder Poststation, der österreichisch-ungarischen Monarchie, gegen Einsendung oder Nachnahme des Betrages.		
Ausführlichen Preis-Courant sende auf Verlangen franco. 32 15-15		
G. Singer, Triest.		

WIEN,
Grand Hotel National,
Zaborstrasse 18.

Dieses **günstigst** gelegene, **bestrenomirte**, allen Anforderungen der Neuzeit entsprechende **Hotel** empfiehlt seine Zimmer sowie Appartements zu den billigsten Preisen.

F. M. Mayer,
 Propriétaire.

88 1-4

Zur Beachtung.

Am 17-ten Juni 1879., als am zweiten Lizitationstermin, Vormittag um 9 Uhr wird in der Ortschaft Szinye-Lipócz im Sározer Komitat das **Mineral-Bad Szinye-Lipócz**, welches sich im besten Stande befindet, in einem sehr anziehenden romantischen Thal nahe bei der Landstrasse liegt und wie allgemein bekannt **ausserordentlich reiche und heilkräftige Quellen besitzt**, deren **Wasser versendbar ist und besonders vortheilhaft verwerthet werden kann**, — im gerichtlichen exekutiven Wege auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbietenden verkauft werden. — **Vadium 2000 Gulden** ö. W. Beschreibung und Schätzung können vor dem Lizitationstermin bei der königl. Grundbuchbehörde in Eperies unter No. 1000 eingesehen werden. 81 3-3

Eladó tűzifa,
(bükka.)

Kitünő minőségben házhoz szállítva **méterolenként 9 frt 80 kr.**
 Megrendeléseket elfogad **Szabó Ede**
 85 2-2 Eperjesen, fútca 217. sz.

Curort Bartfeld.

Eröffnung am 1. Juni 1879.

Ueber Wohnungen, Wasserversendung und andere Anfragen gibt Auskunft die **Badeverwaltung**

M. Katscher,
 Badepächter.

86 2-3

EPERJESI BANKGYULET
 könyvnyomdája Eperjesen
 elvállal műveket minden nyelven, hirlapok, árjegyzékek, körlevelek, falragaszok, számlák, szállítólevelek, részvények, betéti könyvek, lakatalmi meghívók, gyászjelentések, táblázatok, cím- és látogató-jegyek stb. elkészítését
a legjutányosabb áron.

Berger-féle orvosi
KÁTRÁNY-SZAPPAN

orvosi tekintélyek által ajánlva, **Ausztria-Magyarországban, Franciaország, Németország, Hollandban és Sveitban, Romániában** sat. már tíz év óta fényes sikerrel használtatik

mindennemű bőrkütegek

mint szinte az arezbőr mindenféle tisztátalansággal ellenkülönösen a ruh. az idült és pikkelysömör ellen, a kosz, a sörör repedvény, a fej és szakál korpa ellen, a szeplo, májfoltt, az ugynevezett rezessor, a fagydag, a lábizzadás, s a gyermekek valamennyi külső fejbetegségel ellen. Ezenfelül mindenkinek mint a bőrt tisztító mosdószer ajánlathatik.

Ára darabonként használati utasítással együtt 35 kr.

A **Berger-féle kátrány-szappan** 40%-ka tömény fakátrányi tartalmaz felettebb gondosan van készítve, s lenyegesen különbözik minden egyéb, a kereskedésben előforduló kátrány-szappanoktól.

== Csalások kikerülése végett ==

a gyógyszerárakban világosan **Berger-féle kátrány-szappan** kérendő



s ügyelni keli a zöld csomagolásra s az ide mellékelt védjegyre.

Egyedüli helyettes a bel- és külföld részére: **G. HELL** gyógyszer. **TROPPAU**, hova a megbízások és tudakozások is küldendők.

Kapható Eperjesen minden gyógyszerárakban. 43 6-12

UMBATH & COMP. in PRAG,

Fabrikanten landwirthschaftlicher Maschinen,



empfehlen ihre durch streng solide Ausführung, leichten Gang, große Leistungsfähigkeit und Reindrusch best bekannten Specialitäten in:

Hand- und Göpel-Dresch-Maschinen

von 1 bis 8 Pferde- oder Ochsenkräfte,

sowohl fahrbar wie feststehend. Ferner fabriciren wir verschiedenen Größen best bewährte: Putzmühlen, Säckselschneider, Schrottmühlen u. u.

Illustrirte Preis-Courante in den Landessprachen gratis und franco.